

**Posudek oponenta na bakalářskou práci Elišky Šimsově:
Vliv očekávání a předchozích znalostí na paměť na fotografii**

Posuzovaná bakalářská práce je tvořena 51 stranami textu, včetně seznamu literatury. Práce je psána srozumitelným jazykem a její styl odpovídá nárokům kladeným na tento typ textu.

Tématem práce je vliv předchozích znalostí o barvách objektů na fotografiích na výsledný výkon v paměťové zkoušce. Téma je zajímavé a z hlediska designu následných paměťových experimentů, a i jejich interpretací, rovněž důležité. Práce je tvořena teoretickou a empirickou částí. Oběma je věnován obdobný prostor a vzájemně se vhodně doplňují.

V rámci teoretické části autorka dává celé problematice vhodný konceptuální rámeček. Využívány jsou primárně zahraniční zdroje. Prostor je věnován druhům paměti, jejich struktuře a zejména pak fidelitě paměti a s ní spojeným modelům. Co je možné této části vytknout je pro čtenáře hůře srozumitelná struktura jednotlivých částí textu, chybějící provázanost a zejména pak konstruktivní shrnutí, které by utvořilo logický přechod mezi teoretickou a empirickou částí.

Po teoretické části následuje část empirická. Ta je tvořena třemi na sebe navazujícími experimenty. Pro čtenáře je velmi nepohodlné, že zde chybí společná metodologická část a především formulace cílů práce. Zde se musíme vrátit do úvodu na stranu 8: „Výzkumným cílem této práce je zjistit, zda je možné, že účastníci při paměťovém experimentu využívajícím fotografie s reálnými barvami úspěšně hádají. Má to, do jaké míry se lidé shodují na barvě určitého objektu – tedy do jaké míry je pravděpodobné, že jejich očekávání o barvě určitého objektu budou správná – souvislost s mírou přesnosti, s jakou lidé reprodukují barvu objektu z pracovní paměti?“

Následuje popis třech provedených experimentů. Každý obsahuje úvod, metody, výsledky a diskuzi. První experiment se zabývá přípravou souboru fotografií pro následné dva experimenty. Druhý experiment zjišťuje shodu v očekávání barev na fotografiích mezi účastníky experimentu. A konečně třetí experiment se zabývá samotnou pamětí, tedy mírou toho, jak si účastníci experimentu dokáží vybavit barevnost jednotlivých fotografií. Všechny tři experimenty byly nadesignovány velmi precizně, jejich popis je srozumitelný a zpracování dat je na vysoké úrovni.

Po této části následuje krátká část společné diskuze a závěr. Autorka dochází k tomu, že vizuální paměť může být v paměťových experimentech ovlivněna očekáváním účastníků. Cíl práce byl tedy naplněn. Škoda jen, že se autorce v diskuzi nepodařilo vystoupit z čistě experimentálního paradigmatu a podívat se i na možné implikace daných zjištění třeba do pedagogicko-psychologického kontextu. Nebo alespoň konkretizovat možnosti využití získaných poznatku v rámci dalších experimentálních studií. Nicméně nic nebrání tomu prodiskutovat daná témata v rámci obhajoby závěrečné práce.

I přes dílčí nedostatky uvedené v posudku práci považuji za pěkně zpracovanou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 10.5.2022

PhDr. Anna Páchová, Ph.D.